

Tato práce se pokusila nacrtnout důležité a zajímavé aspekty vývoje evropské krajky a její úlohu ve společnosti. Krajka je definována svojí vzdušností, prolamovaností a bohatostí vzoru. Mezi prave krajky se řadí krajka síť a palickovaná. Obe techniky se vyvinuly zřejmě během první poloviny 16. století současně v Itálii a ve Flandrech. Síť krajka vzniká síťím ozdobných stehu jehlou na pomocných konturách z nití napnutých na pergamentu. Palickovaná krajka se vytváří křížením a kroucením přízí navinutých na palickách. Je upevněna špendlíky na podušce, na které je umístěn podvíněk s vypichaným vzorem. Palickovaná krajka se dále dělí na krajku mnohoparovou a stříhanou. Síť krajka se vyvinula z prolamované výšivky. Jejím nejbližším předstupněm jsou techniky point coupe a reticella. Bohatě vzorovanou reticellu můžeme spatřit na množství dobových portretů. Palickovaná krajka se vyvinula z pozamenterie, z propletaných prýmků. První krajky, vycházející z prolamovaných výšivek, měly geometrický dekor odvislý z pravouhlosti osnovy a utku tkaniny. Geometrický vzor napodobovala i krajka palickovaná. Ve druhé čtvrtině 17. století se dekor mění na lineární a rostlinný. Ve druhé polovině 17. století jsou módní velké květinové motivy. Ve století 18. jsou krajky jemné a lehké, v první polovině 18. století vyplňuje bohatý fantastický květinový dekor celou plochu krajky. Ke konci 18. století jsou motivy velmi malé a většinou plochy krajky vyplňuje lehká síťová práce.